

Cunst

digitaal tijdschrift

K V F - Kunstenaars Vereniging Flevoland

Kunstenaars voor Flevoland

06/ 2015

Redactioneel

Juni is een ongewoon drukke kunstmaand. 8 juni - Het Dolhuys Haarlem
Tentoonstellingen, concerten, projecten, 24 juni -opbouw Natuurkunstpark
in Flevoland, maar ook Flevolandse groe- 25 juni - opening Biografische Sprookjes
pen kunstenaars die buiten Flevoland te 26 juni - opening Floriade Poster Project
zien zijn en die we in deze CUNST bij wijze 27 juni - opening Natuurkunstpark
van uitzondering belichten. Deze CUNST 26/27/28 juni - Moving Power
begint met Maria van Daalen, de eerste 1 juli - Project Wijsheid vergeet je niet
schrijver die lid is van de KVF. Hiermee 4 juli - Kamerkoor Vocoza, Haarlem
is de deur open voor andere disciplines: Flevoland een rustige provincie? Dacht
schrijvers, componisten, architecten, het niet. En om die drukte kracht bij te
vormgevers met affiniteit en interesse om zetten is onlangs bekend gemaakt dat
samen te werken met beeldend kunst- Jan-Melle Liscaljet de Almeerse cultuur-
naars, meld je aan! makelaar is geworden. Het cultuurfonds
En dan kom ik terug op de drukke maand heeft jaarlijks € 550.000 te besteden.
juni. Even een opsomming: Vanaf 1 september moet het fonds opera-
5-7 juni - Uit je tent - Rutten tioneel zijn. Wij gaan plannen maken!!
6 juni - Symposion Gorinchem 2015
6 juni - Kamerkoor Lelystad, Lelystad Tot de volgende maand!
6 juni - concert in de Goede Rede, Almere Hein Walter

Inhoud

Pag. 2/ 11	Beroep Schrijver: Maria van Daalen
Pag. 12/16	Floriade Poster Project 2
Pag. 17/19	Airbrushacademie Lelystad
pag. 20	Workshop Marijke Snoek
pag. 21/22	Kup 11
pag. 23/24	CUNST in de maand
pag. 25	Beroep Schrijver: Jet van Vuuren
pag. 26	Biografische Sprookjes, expositie
pag. 27	Expositie in het Dolhuys, Haarlem
pag. 28	Symposion Gorinchem 2015
pag. 29/33	Biografisch Sprookje
pag. 34/35	Uit je tent
pag. 36/39	Verslag expositie Provinciehuis
pag. 40	Natuurkunstpark 2015 - Waterland
pag. 41/44	Kunst in de openbare ruimte / Paviljoens
pag. 45	Moving Power
pag. 46	Adressen

Beroep: Schrijver / nieuwe leden

Maria van Daalen

Maria van Daalen is de eerste kunstenaar die lid is van de KVF en een andere discipline beheerst dan we bij de KVF gewend waren. Maria van Daalen is schrijfster. Ze heeft affiniteit met beeldende kunst, vanzelfsprekend, ze heeft aan alle edities van *De Week van de Verbeelding* meegeschreven en ze is ook performance kunstenaar (Haïtiaanse Vodoukunst), dus als we eerlijk zijn is er eigenlijk niet echt sprake van een stijlbreuk bij de KVF, maar toch...Maria is vooral schrijfster (*mystiek dichter* zoals ze zichzelf benoemt) en in die zin is ze een nieuwe eend in de bijt.

Maria is in 1950 geboren, in Voorburg. Via Groningen (en een kort verblijf in het Adriaan Roland Holsthuis) is ze in Almere terechtgekomen. Schrijfster! In 1989 verscheen de debuutbundel *Raveslag* bij Querido en daarna verschenen nog tal van publicaties: poëzie, proza, vertalingen, wetenschappelijk essays. Ze heeft voor CUNST een verhaal opgestuurd dat niet in een boek is opgenomen, alleen gepubliceerd in het Vlaamse literaire blad *Kluger Hans* (6, 2010): *Mercurius, de kwikzilverige god van de communicatie*. Een mooie, op waarheid gebaseerde, introductie.

Portret van Maria van Daalen door Robin D'Arcy Shillcock

MERCURIUS

de kwikzilverige god van de communicatie

‘Heb je het spook al ontmoet?’ vroeg Pieter Boskma. Hij hief zijn glaasje rood nog maar eens in het zonlicht en keek mij plagerig aan over de rand van het glas. We zaten buiten in de ‘bosschages’ (zou de oude Van Lennep geschreven hebben), in de tuin van de beroemde Eerste Bergensche Boekhandel, na afloop van een poëziemiddag met voordrachten van Boskma en van anderen, Bernlef, Van der Waal, Elly de Waard. De zomerzon straalde, het publiek was in groten getale roezemoezend aan het boeken kopen en laten signeren en de dichters namen elkaars leven even door --- wat in dit geval betekende dat de ene collega na de andere mij aansprak op mijn verblijf, een maand lang, in het huis van wijlen Adriaan Roland Holst aan de Nesdijk.

‘Het spookt helemaal niet!’ had ik wat verbaasd willen zeggen. Maar ik deed het niet, vanuit het onbestemde gevoel dat de reactie niet geloofwaardig was. In het gastenboek had ik gelezen dat de wind ’s winters als een verdoolde ziel huilde in de schoorsteen, dat het gezond was om elke dag in een ijskoude januarizee te zwemmen, net als Roland Holst (maar de arme dichter moest natuurlijk per fiets door de kou terug en had geen comfortabele auto ter beschikking)

en dat sommigen er goed konden werken. Dat gold voor mij niet. Er heerste een immense stilte in het huis, die erg prettig was, maar de hitte in deze julimaand was me te veel en ik was ertoe overgegaan om dagelijks uren te fietsen, of mij tussen de weinige toeristen in Bergen Aan Zee in de branding te laten drijven.

Het A. Roland Holst Huis wordt alleen verhuurd aan auteurs – Nederlandse, vermoed ik. Het Bert Schierbeek Fonds zorgt voor exploitatie en onderhoud, ism het Nederlands Letterenfonds. Je moet huur betalen, maar niet uitzonderlijk veel en je moet vaak lang vantevoren reserveren, vooral voor de zomermaanden. Ik had juli 2005 laten vastleggen omdat ik die maand mijn 55ste verjaardag vierde en kort erna naar Almere zou verhuizen. Heerlijk, een rustige werkplek, een maand lang, dichtbij strand en duinen en met een enorme bloementuin. Ik kende het huis tevoren niet en verwachtte niet speciaal enige inspiratie vanwege het feit dat het ooit aan een beroemde dichter had toebehoord, maar die natuur, dat zou beslist helpen. In Groningen woonde ik éénhoog in een achterbuurt (die flats zijn inmiddels afgebroken) en ik had verlangde hevig naar zon, rust, een tuin en gewoon wat vogeltjes, in plaats van gillende burens.

Het A. Roland Holst Huis was een beetje topzwaar. Het deed van buiten denken aan een tekening van Levine voor The New Yorker van weer een beroemde schrijver met een enorm hoofd, weinig lijf, en

nauwelijks benen en voetjes. Het huis stond aan de rand van niks, weiland, slootkant, aan wat een dijk heette maar gewoon een wegje was met fietspad en ruiterspad, tussen twee woonkastelen, model 'boerderette'. De witte muren schraagden met moeite een groot rieten dak waaronder een immense ruimte merendeels ongebruikt was, zoals mijn sportieve zus had vastgesteld door in het luik van de vliering te klimmen. Er was een voordeur aan de achterzijde en die deur had ooit uit twee helften bestaan, zodat je er fijn overheen kon leunen en met de melkman kletsen -- niet dat ik dat de oude bard in mijn verbeelding doen zag.

Er was een grote kamer, om in te werken en te eten, met vijf enorme ramen die uitzagen op het uitzicht. Wuivende halmen aan de slootkant, hier en daar een boom, een meeuw, een buizerd, of een boer op een tractor, passerend verkeer, fietsers, veel erg jonge meisjes op hun eigen paard en elk weekend weer tientallen toeristen die de VVV-wandeling van Bergen aan het wandelen waren en breeduit voor het huis bleven staan, elkaar wezen op het bordje met 'A. Roland Holst Huis' en vervolgens elkaar hardop uit de folder voorlazen wat voor een bezienswaardigheid dit was. Enkele keren heb ik hen er op moeten wijzen dat het huis niet te bezichtigen was. Vooral als ik in de tuin zat, was dat een waarheid die blijkbaar moeilijk aan te nemen was. Ik overwoog om op zaterdag en zondag bij het hek te gaan

zitten, luidkeels uit het werk van de oude bard voor te lezen en enige betaling te heffen, maar zag ervan af nadat ik de boekenkast had geïnspecteerd en daarin niet alleen veel Robert Graves, maar ook Mary Stewart, Dorothy Sayers en Ruth Rendell had aangetroffen, alsmede een boek met Japanse houtsneden van geestverschijningen.

Het A. Roland Holst Huis was in 1921 speciaal voor hem gebouwd, 'een staaltje van bouwfraude avant-la-lettre', zoals biograaf Jan van der Vegt mij later zei, want toen het omstreeks 2001 verbouwd werd, was bij het strippen van de muren duidelijk geworden dat ze te dun waren. De dichter had het 's winters vaak zo koud gehad dat hij bij vrienden was gaan slapen.

Adriaan Roland Holst, de Prins onzer Dichters, had op de Nesdijk gewoond tot hij te depressief werd. Dat en de hallucinaties waaraan hij leed, deden hem in 1966 besluiten naar een verblijf bij vrienden te verhuizen. Het huis liet hij bewonen, tot haar dood, door een vriendin, Didia de Boer-Klein, die er niet voor hoefde te betalen. 'Hij voelde zich op de een of andere manier schuldig', zei de biograaf, 'omdat Didia als meisje in de oorlog vrijwillig was meegegaan naar het concentratiekamp, met een joodse tante die ze niet in de steek wilde laten. Ze was daar misbruikt door Mengele voor diens vreselijke medische 'experimenten'.'

Of het nu Didia's herinneringen waren of de latente hallucinaties van

Holst zelf – ik sliep slecht, wat voor mij nogal ongewoon is. De bovenverdieping bevatte een grote en een kleine slaapkamer, een badkamer en een heel kleine studiecél, die Holst zelf als zijn werkkamer had gebruikt. Hier stond ook zijn werk en er hing een tableau met foto's, gedichten en delen van brieven. Ik compenseerde de slape-loosheid door de biografie te lezen en meer gedichten van ARH en de vele teksten die ik bij me had, voornamelijk inzake het grote essay over de religie vodou waar ik aan werkte.

Op een ochtend, toen ik de vaatwasmachine al had uitgeruimd en al koffie had gezet en de drie buitenlampen uitgedaan, de krant gehaald, de ramen geopend, liep ik nog even naar boven om mijn bril te zoeken. Ik zie wel zonder, maar niet scherp en niet verder dan het scherm van mijn laptop. De bril was in de slaapkamer, op het bovenste boekenplankje. Ik zette die op, draaide mij om en toen pas viel mijn oog op iets merkwaardig glimmends aan de voet van de grote spiegel. De spiegel moest al zijn ingebouwd in 1921, want hij zat in dezelfde houten omlijsting als de twee enige vaste kasten. Hij was smal en manshoog. Langs de rand zaten dunne en zwarte plekken en middenin een kleine bluts waarin het beeld vertekende. Het was een spiegel met een ruim verleden.

En aan de voet ervan lag nu een groot aantal zilveren kralen van verschillende grootte in het rond, alsof iemand een vreemd halssie-

raad kapot had laten vallen. Iets in mij zette mij doodstil en ik keek. Ongeveer op de plek waar ik met blote voeten de badkamer was uitgestapt, lag vloeibaar zilver. Terminator II. Kwikzilver.

In mijn hoofd tolden de associaties door elkaar. Dat kon niet, kwikzilver. Koortsthermometer? Broodje Aap. Ik heb helemaal geen thermometer bij me, trouwens bezit ik alleen een elektronische.

Een hallucinatie was het intussen niet, zoals bleek toen ik met een los papiertje voorzichtig een duwtje gaf tegen enkele kraaltjes. Die rolden naar elkaar toe en smolten moeiteloos samen tot een groter kraaltje. Wat nu? Afgezien van waar het vandaan kwam, hoe ruim je kwikzilver op?

Het had geen zin om nu het Bert Schierbeek Fonds te gaan bellen of het (toen nog) Fonds voor de Letteren. Ik had iemand nodig die iets als reparaties deed. De sleutelbewaarder vragen natuurlijk, kinderboekenauteur Sjoerd Kuiper, die vlak achter woonde. Sjoerd was er niet, maar Margje, zijn vrouw, zelf beeldend kunstenaar, was er wel. Ze vond het een vermakelijk verhaal en kwam direct, met, heel handig, een plastic koelkastbakje met dekseltje. Ja, dat was kwikzilver en ze wipte het behendig in het bakje. Wat nu? En waar kwam het vandaan?

De beste optie, vonden we allebei, was die oude spiegel. Te bewijzen viel er niets, maar ik had intussen al gegoogled hoe je vroeger

spiegels maakte en die achterkant met zwarte gaten was heel waarschijnlijk een laagje kwikzilver. En dat laagje liet los.

Nu werd het wel tijd om een fondsmedewerker om raad te vragen. De meest aangewezen contactpersoon was Menno Hartman. Daarna ging het snel. Diezelfde dag nog kwam biograaf Jan van der Vegt kijken, evenals de man die het technisch onderhoud van het huis voor zijn rekening nam. De laatste was erg in zijn wiek geschoten omdat wij dachten dat het van de spiegel kwam, want dat kon helemaal niet en het was beslist zijn schuld niet. Nee, dat van die schuld, dat wilden wij ook niet beweren. Hij liep mopperend rond, maar verdween gelukkig snel.

Toen ging Jan van der Vegt er eens goed voor zitten en begon te vertellen. Over de vreselijke dingen die buurvrouw Didia moest hebben meegemaakt en waarover ze nooit sprak, maar wel dat ze nachtmerries had; over dat ze nog enige tijd Roland Holsts minnares was geweest. Maar vooral over de hallucinaties waaraan de dichter leed en die in het laatst van zijn leven aanmerkelijk waren verergerd. 'Zijn autoscopische hallucinaties maakten hem het wonen in dat huis op den duur onmogelijk omdat hij er 'zichzelf tegenkwam' in hallucinaties die alles met de spiegelwereld en het spiegelbeeld te maken hadden', zei Jan. 'Die spiegelbeeld-hallucinaties had hij al voordat hij aan de Nesdijk ging wonen. Daarop is onder meer zijn boek 'De

afspraak' gebaseerd en dat schreef hij meteen toen hij in 1921 in dat huis was getrokken. Hun oorzaak was voor een deel een inwendige stofwisselingskwestie, zo is later vastgesteld.'

'Maar de spiegel dan', zei ik. Jan schudde het hoofd. 'Iemand zal een thermometer hebben laten vallen.' Ik aarzelde. Margje keek van de een naar de ander, met ingehouden vrolijkheid, zag ik. Het gebeuren had ook een practical-joker-aspect, vanwege de spiegellocatie van het kwikzilver.

'Er is nog mad as a hatter', liet ik me ontvallen. Zo gek als een hoedenmaker. En op de vragende blikken van de andere twee: 'Hoedenmakers in Engeland in de 19de eeuw werkten met kwik. Het werd gebruikt bij de vervaardiging van vilt voor hoge hoeden. Kwikvergiftiging leidt tot een hoop ellende. Het ziektebeeld omvat ook neuropsychiatrische symptomen. Je wordt er erg vreemd van.' Als je veertig jaar woont in een huis met een spiegel van kwikzilver en slaapt in de kleine kamer waar zich die spiegel bevindt, dus waar het kwikzilver uit de spiegel kan verdampen en waar de damp niet weg kan ... dan krijg je natuurlijk hallucinaties. Of als je ze al had, worden ze erger. Worden verschrikkelijk. Het komt uit de spiegel.

Jan schudde zijn hoofd. Hij geloofde niet dat de spiegel kwikzilver bevatte en evenmin dat iemand ziek zou kunnen worden van de verdamping van het minuscule beetje kwikzilver waar een spiegel vroe-

ger mee werd afgedekt. Margje, tussen ons in, hield het bewijsstuk vast in het koelkastdoosje alsof het een overgebleven gebakje was¹. Maar nadat ze waren vertrokken, kon ik juist het mad as a hatter niet meer uit m'n hoofd zetten. En pas nu ik dit opschrijf, realiseer ik me hoe mooi de door Jan beschreven autoscopische hallucinaties in het beeld passen van de spiegel als vergiftiger. De spiegel, letterlijk en metaforisch, als de kwade genius van een poëtisch-magisch leven. Opvallend was ook dat Roland Holst tenslotte het huis verliet. Had hij er een vermoeden van dat de hallucinaties met het huis te maken hadden?

Maar intussen leken mij de problemen van de psyche van de dichter van geheel andere aard dan die van Didia. Als het inderdaad spookte, was de kans groter dat het uit haar geschiedenis te herleiden was. Zij moest herinneringen en ervaringen mee teruggenomen hebben die niet te dragen waren van verschrikking. Vergeleken daarmee leek een koerswijziging in iemands geest door veertig jaar kwikdampen niet ernstig genoeg om de wat vreemde sfeer te creëren die er inderdaad hing. De dichter was trouwens ruim voor zijn dood verhuisd, terwijl Didia hier was overleden. Zij had haar zwarte, zieke bagage in huis achtergelaten toen ze uit haar lichaam wegging en geen verbouwing kon die wegwerken.

Aan het eind van die dag stond mij nog één ding te doen. Ik liep de

tuin in en plukte een wondermooie bos van de vele rozen en andere bloemen die mijn julimaand zo kleurrijk maakten, pakte de dienstfiets die bij het huis hoorde en reed naar de begraafplaats. Ik legde het boeket bij Roland Holsts grafsteen neer en bedankte hem voor de merkwaardige vingerwijzing – welke verklaring ook de juiste was, het kwikzilver wees hardnekkig naar de spiegel. Kwikzilver: Mercurius. De god van de taal, van de dieven, van alle communicatie, fictie of leugen of wetenschap of poëzie. Van de auteurs, de enige bewoners van het huis.

In het boek 'De afspraak' las ik: 'Er zijn dromen die nooit vergeten raken, omdat zij, hoe spoorloos dan ook, gebeurd zijn' en vervolgens vertelt Roland Holst over hoe 'een geheimzinnig vreemdeling' hem als kind vertelde van een glazen toren 'waarheen roekeloze zoekers van geluk zee kiezen en dien zij bevechten', ergens in het verre noorden. 'Terwijl gij naar uw stoel bij het vuur teruggingt, begint gij weer te spreken van die ronde glinsterende zaal, uitgebouwd in het klinkende water, en gij zeide, dat ik er nooit te veel over moest denken, of het ver was daarheen. 'Er zal een dag zijn, dat je er onverwachts in staat, op het midden van den spiegelenden vloer''

En hoe hij, de ouder worden dichter, nu kijkt in de spiegel, die wel de spiegel in het Adriaan Roland Holst Huis moet zijn en hoe hij zelf zich vreemdeling voelt, 'de werkelijkheid ontvreemd door het spie-

gelbeeld'. En ten slotte 'in datzelfde oogenblik, waarop de wereld breekt tusschen heimwee en verlangen, zal het dan niet een enkele gebeurtenis zijn, één plotseling brijzelen als van een spiegel...' . Ik keek in zijn huis de spiegel in en zag twee zwarte gaten waar mijn ogen waren, omdat precies daar de spiegelende laag verdwenen was.

Kwikzilverdampen of stofwisselingsstoornis. Toch, net iets vreemder dan de glinsterende druppels op zich, is, dat het zich blijkbaar nooit eerder en nooit erna heeft voorgedaan. In het schrijversgastenboek wordt nergens melding gemaakt van mercury in de slaapkamer, ook niet in de latere jaren, na mijn verblijf. Ik heb ook hier een verklaring voor, maar die is natuurlijk geheel en al de mijne en ik zal die hier uitschrijven zonder dat ik er iemand van hoef te overtuigen.

Vanaf de eerste maandag die ik doorbracht in het ARH Huis, had ik speciaal voor de oude bard een klein voorouderaltaar gemaakt in de woonkamer, compleet met foto's en boeken en kaarsen en verse bloemen die ik elke maandag uit de tuin haalde. In de religie die ik praktizeer, vodou, is aandacht voor de voorouders de eerste plicht; wij leven 'in een wolk van getuigen', om mijn calvinistische voorouders te citeren en die getuigen hoeven geen bloedverwanten te zijn. Vrienden, minnaars, role models, dat mag allemaal.

Roland Holst viel voor mij in geen van deze categorieën, maar ik zag hem als een dichter-voorvader en vond het bovendien van beleefdheid getuigen om hem te groeten op de dag die in mijn religie is voorgeschreven voor het erkennend eerbetoon aan de voorouders zonder wie wij er niet zouden zijn. Elke maandagmiddag fietste ik daarom met een flinke bos bloemen uit zijn eigen tuin naar het kerkhof om hem te bedanken voor de gastvrijheid van zijn huis en hem beleefd om inspiratie te vragen. Meestal goot ik daarbij ook nog een flink glas wijn uit op of rond de grafsteen, omdat dat zo hoort, in vodou en omdat ik ervan overtuigd was dat het hem beslist goed zou doen te weten dat een dichter-nazaat graag een glas dronk op zijn goede gezondheid in de Andere Wereld.

Zijn antwoord daarop, dat voor mijn voeten rolt. Beste Maria, ik weet hier nu de oplossing van het raadsel van mijn zieker wordende geest: zie mij in deze spiegel, die de toegang is tot de Andere Wereld. De groeten terug uit Spiegelland.

Ik liep naar buiten en liet het zonlicht op m'n gezicht vallen. Welke andere gebeurtenissen waren er die ongewoon zijn? Er was een keer aangebeld om zes uur 's morgens, bij de voordeur aan de achterkant, op een dag dat ik heel vroeg op moest zonder dat ik een wekker bij me had (en ook nog geen mobieltje). Er had niemand voor de deur gestaan, zodat ik de oude bard hardop bedankte voor de begripvolle

actie.

En dan was er natuurlijk dat heldergroene kruid dat in metershoge bossen bij de keukendeur groeide. Wijnruit. De tuinman liet het staan. Niemand gebruikt wijnruit in de keuken, vermoed ik en het is de vraag of dat vroeger anders was. Maar omdat het bij de keukendeur groeit, lijkt het alsof het ooit als keukenkruid bedoeld was. Zou er nog iemand zijn die weet waar het goed voor is? Het is een prima middel tegen zwarte magie. Wijnruit stuk wrijven in koud water en daarmee het huis dweilen: geheid dat de spoken uit de zieke ziel van Didia verdwenen zijn voordat het is opgedroogd. Het is niet ongebruikelijk in de magie dat men de helende substantie vindt op of bij de plek waar het kwaad zich manifesteert. Vodou is ook een natuurgodsdienst, met de nadruk op 'natuur' als helende aanwezigheid.

Toen ik twee jaar later tot mambo asogwe, vodoupriesteres, gewijd was en terugkwam uit Haïti, heb ik het Fonds voor de Letteren aangeboden om het ARH Huis te ontspoken, dit geheel gratis. Ik ben daartoe bevoegd zoals een RK priester het exorcisme kan praktiseren – en ik heb inmiddels meermalen huizen ontspookt met goed gevolg.

Bij het Fonds wist men niet goed wat men met mijn voorstel aanmoest; het werd in ernst aanvaard, maar afgewezen. Niettemin: het aanbod staat.² Ik garandeer dat elke toekomstige huurder na mijn

werk daar goed slaapt. Misschien een heroverweging waard voor het (inmiddels) Nederlands Letterenfonds? Het Fonds gaf mij de mogelijkheid om in 2005 in het ARH Huis te verblijven en in 2007 een reisbeurs om de reis naar Haïti te maken; het lijkt mij niet meer dan normaal om daar iets nuttigs tegenover te stellen: dus, onder dank aan het Fonds voor de Letteren, dit verhaal, alsmede het aanbod van een vrolijk magisch spektakel. Vrij toegankelijk, fotografen welkom.

Maria van Daalen
mei 2010

NOTEN

¹ Margje heeft het kwikzilver meegenomen toen ze wegging en nu, mei 2010, staat het daar thuis nog steeds, zo laat ze me weten -- met de vraag of ze het cadeau zal doen aan het Letterkundig Museum?

² Jan e-mailt me: 'Zou je dat huis echt willen 'ontspoken'? Laat de schim van de oude dichter er af en toe eens terugkomen. Hij doet niemand kwaad, zit op die lege vliering waar jouw zuster naartoe klom en kijkt tevreden naar omlaag, waar hij aardige dichters (of prozaschrijfsters) in zijn slaapkamer ontwaart. Laat hem dat plezier in het hiernamaals. Een enkel kwikbolletje als teken van zijn aanwezigheid (psychisch en een beetje fysiek) op die vliering doet niemand schade.'

Maria van Daalen als Performance Kunstenaar: Grondtekeningen in maismeel, zgn. veve's, uit de traditie van Haïtiaanse vodou, gemaakt in opdracht van de manifestatie SALON/Big Bang, Amsterdam, 2 juli 2014, Amstelkerk. De foto's zijn gemaakt door Maartje Jaquet

Project: Floriade Poster Project - 26 juni 16.00 uur

Stichting De Zijderups

Uitnodiging

Bij de tentoonstellingsruimte *Ateliers 206* in Almere Haven wordt op vrijdag 26 juni (16.00 uur) weer een Floriade tentoonstelling geopend. Er hangen dan ruim 70 posters die de Floriade aankondigen. In 2014 vond deel 1 plaats, toen met gedichten van leerlingen van basisschool De Omnibus en Letterland (Literatuurwijk).

Voor deel 2 hebben de leerlingen van basisschool De Flierefluiter en De Ark voor de gedichten gezorgd. Kunstenaars uit Almere (en een uit Lelystad) ontwierpen de posters.

De tentoonstelling is het Floriade Poster Project en het is een project van stichting de Zijderups. Hein Walter, projectleider en artistiek leider van stichting De Zijderups, heeft in het voortraject poëzielessen gegeven op de de basischolen. De lesopdrachten die hij daar gaf, hadden allemaal betrekking op de spanning tussen Natuur

en Stad. In totaal werden er ruim tweehonderd gedichten geschreven. Twintig Flevolandse kunstenaars mochten uit die voorraad een gedicht kiezen en daar een poster van maken. De leerlingen van twee klassen hebben daarbij ook hun eigen poster ontworpen. Deze 20 posters van de kunstenaars en de 50 van de kinderen vormen samen de expositie.

Het ligt in de bedoeling om het poëzieproject in de toelooop naar 2022 jaarlijks uit te voeren, zodat er tegen die tijd zo'n tweeduizend gedichten zijn geschreven die aansluiten bij de Floriade; dan zijn er tweehonderd posters en is er een heel grote groep jongeren bij de Floriade betrokken.

Op de volgende pagina's een paar lesopdrachten.

En daarna de flyer.

Een voorbeeld van een lesopdracht

Les 7

De bijzondere bloem

Vooraf

Stel je een stad voor die overladen is met bloemen. In elke straat, op elk huis, overal zijn bloemen. Hoe ruikt het er? Hoe fleurig zou dat er uit zien? Misschien is dat de stad van de toekomst.

Opdracht:

1.
Beschrijf die stad. Gebruik veel bloemennamen, gebruik veel kleuren, en gebruik ook veel bijvoeglijk naamwoorden om te vertellen hoe geweldig die stad eruit ziet.
Dat is het begin van het gedicht.

2.
In die stad is er ook een heel bijzondere bloem gekomen, zomaar uit het niks. In het begin weet niemand wat er gebeurt door die bloem, maar je kunt in de tekst wel beschrijven wat er gebeurt.
Gebruik je fantasie. Het moet in ieder geval iets moois zijn.

Als mensen de bloem ruiken (doordat ze er langs lopen) dan gebeurt er iets moois met hun humeur, of hun karakter.

Wat? Beschrijf het.

3.

Dan gebeurt er iets ergs met de bloem. Bedenk iets, hoe komt het dat de bloem verdwijnt?

De bloem verdwijnt. De mensen gaan de bloem enorm missen. Hoe verandert de sfeer in de stad? Beschrijf het.

4.

Gelukkig wordt er ergens nog een bloem gevonden. Daar gaan ze heel zuinig mee om, zodat het allemaal goed komt. Het einde van het gedicht moet in ieder geval positief zijn.

.

Snelheidsbloem

Er was eens een stad
die heel druk was

het was een mooie stad
achter die stad was een bos

daar groeide een bloem
waardoor je snel kon rennen

ik rook eraan en kon heel snel
rennen ik rende naar huis

iedereen wou weten waarom
ik zo snel kon rennen

ik rende weg

Scott de Backer

Omnibus 7C

Poster door Siemen Bolhuis

Ateliers De Steiger 206
de Steiger 206
1351 AW Almere Haven

U bent van harte welkom

bij de feestelijke opening van
Het Floriade Poster Project (2)

op vrijdag 26 juni
om 16.00 uur

De tentoonstelling is vervolgens te bekijken
op drie zaterdagen, namelijk op 27 juni,
4 en 11 juli, van 12.00 uur tot 16.00 uur.
Doordeweeks op afspraak met een kunstenaar
van Ateliers Steiger 206.

<https://www.facebook.com/AteliersDeSteiger206>

Floriade Poster Project

Almere Haven

Het Floriade Poster Project is een samenwerkingsproject met basisschool De Flierefluiter, basisschool De Ark en twintig Flevolandse beeldend kunstenaars.

Het Floriade Poster Project-Almere Haven 2015 is een project van stichting De Zijderups, georganiseerd ter gelegenheid van de Floriade in 2022.

Het project werd financieel ondersteund met een bijdrage uit het Growing Green Cities Budget, Almere Haven.

Kunstenaars:

Erik Fakkeldij, Siemen Bolhuis, Ninette Koning, Jeroen Bouwmeester, Hanneke Fakkeldij, Karin van de Kuilen, Hein Walter, Mary Fontaine, Alice Bunt, Frea Lenger, Marleen van der Linden, Mannie Krak, Mariël Bisschops, Myriam Weisz, Folkje Nawijn, Bertina Slettenhaar, Gerard van Kerkhof, Frank Langedijk en Aleksander Willemse.

www.dezijderups.nl

Werkwijze

Hein Walter schreef tien poëzieopdrachten die allemaal op de een of andere manier te maken hadden met Stad en Natuur.

Hij gaf lessen aan de bovenbouw klassen van basisschool De Flierefluiter en De Ark.

Ludieke, rare en soms raadselachtige, maar vaak ook fijnzinnige en verhalende poëzie werd er geschreven.

Kunstenaars maakten uit de geschreven gedichten een keuze en lieten zich erdoor inspireren.

In twee klassen ontwierpen de leerlingen ook hun eigen poster.

De posters kondigen de Floriade aan.

De Airbrushacademie - Lelystad

Elmar Huisman

De Airbrushacademie is ontstaan uit een samenwerking tussen Elmar Huisman en Bas van Duyvenbode. Beiden waren druk met het beleven van hun eigen kunst en kwamen elkaar tegen. Vervolgens met elkaar in gesprek geraakt en elkaar de diverse technieken verder bij geleerd. Bas leerde het omgaan met de kwast te verbeteren en El-mar die met de airbrush. Elkaar aangestoken en sprekend over de zaken waar je tegen aan liep in je eigen creaties, volgden al snel oplossingen voor de “problemen” waar je als kunstenaar tegen aan liep. Elkaar versterkend kwam van het een het ander en werd het idee geboren gezamenlijk les te gaan geven in mixed technieken etc. waarbij de airbrush een belangrijke rol speelde. Na enkele maanden waren zij er achter dat er meer bij de basis gedaan moest worden. Immers de cursisten konden vaak nog geen poppetje tekenen. Dus ja dan ga je verder. De Airbrushacademie werd geboren. Enkele maanden later was het lesprogramma gemaakt en begonnen de eerste leerlingen zich in te schrijven. Zo is de Airbrush academie ontstaan.

De driejarige opleiding tot Airbrush artist .

Tegenwoordig is de Airbrushacademie uitgebreid tot een opleiding waar je als beroepsmatig airbrushartiest vandaan gaat. Alle technieken, van houtskool tekenen tot bodypaint en van taart airbrushen tot custompaint worden in drie jaar bijgebracht. Technisch hoogwaardig praktijk onderwijs is het geen nu gegeven wordt. Hierbij hoort ook het evenement airbrushen. Het evenement airbrushen kun je zien als het op kunst festivals jezelf presenteren of het meedraaien in een airbrush tattoo team. Ervaring opdoen in de praktijk dus. Het op eigen benen staan is een regelmatig terugkerend item. Wij vinden dat de airbrush kunstenaar alle technieken moet weten te beheersen om makkelijker deel te kunnen nemen in de maatschappij.

Opbouw van de lessen:

In het eerste jaar wordt veel aan de basistechnieken gewerkt, in het

tweede jaar de wat ingewikkelde zaken als custompaint en in het derde jaar het volledig vrije werken, portretten en onderzoek.

Activiteiten:

Een jaarlijks terugkeren mini evenement is het airbrushfestival, een eind expositie van de leerlingen. Daarbij worden er diverse rand activiteiten neergezet. Zo zijn er vaak gratis workshops te volgen. En is er een heuse bodypaintwedstrijd.

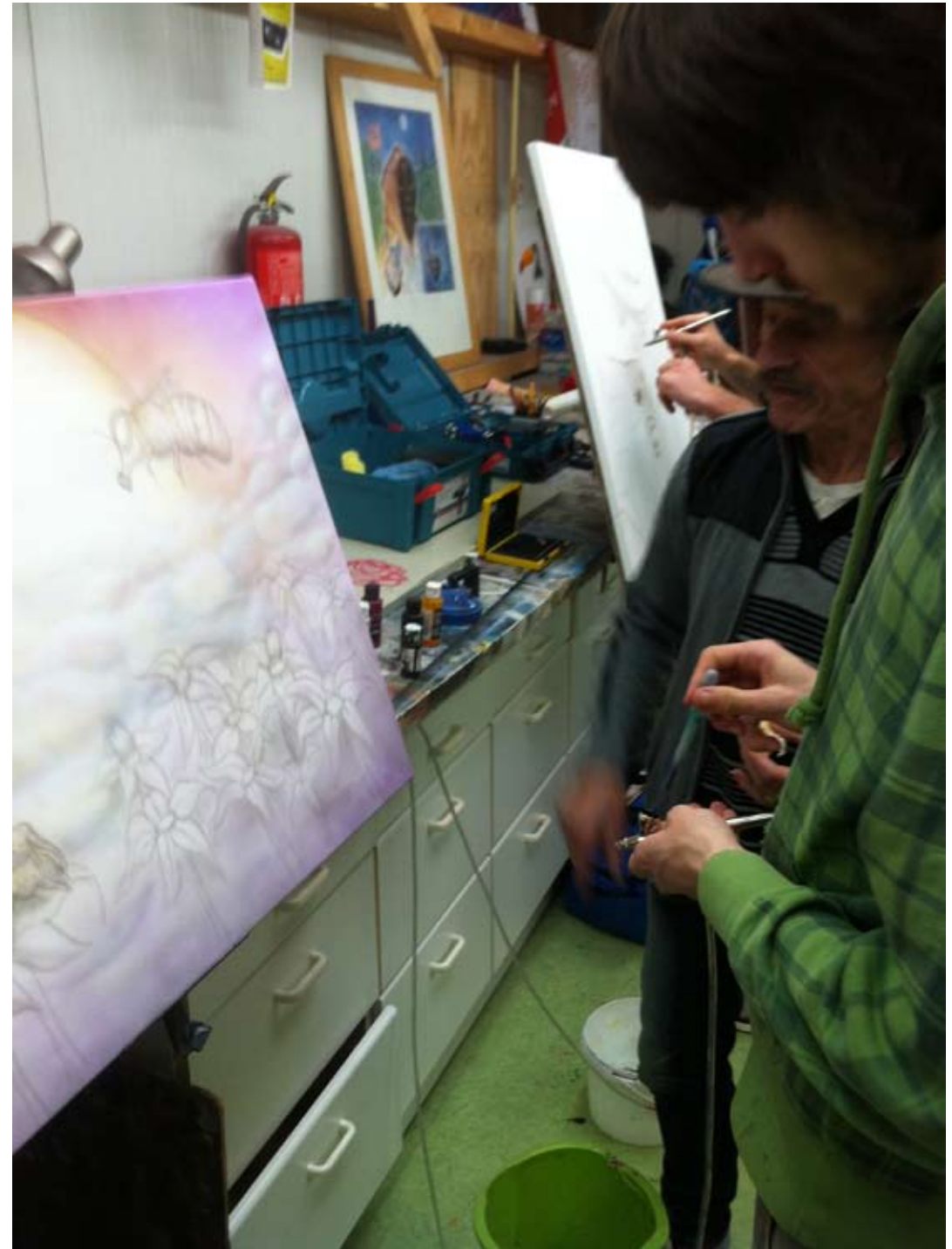
De airbrushacademie geeft les in Lelystad , Den Haag en Appelscha. Daarbij nog is er de mogelijkheid op locatie les te krijgen.

Ook geïnteresseerd geworden ?

Vraag gerust om informatie bij Elmar Huisman.

Website www.airbrushacademie.nl

info@el-mar.nl

WORKSHOP SCHILDEREN IN ATELIER MAR-ART**ZOMER**

13 juni of - 19 JUNI of - 22 AUGUSTUS of - 28 AUGUSTUS

(een andere datum is in overleg ook mogelijk)

10.30 -12.30 UUR LUNCH 12.30 - 13.30 13.30 - 15.30 UUR

(een halve dag van 13.00 - 17.00, is in overleg ook mogelijk)

DENK AAN EEN ONDERDEEL VAN EEN FEEST, FAMILIEDAG OF VRIEND(INN)EN DAG ENZ.

IN DEZE WORKSHOP SCHILDEREN WE DE '**ZOMER**' IN DE RUIMSTE ZIN VAN HET WOORD: MET EEN KORTE INDRUK, VEEL LICHT, KLEUR EN BEWEGING VAN DE IMPRESSIONIST, OF MET VEEL FELLE KLEUREN EN ABSTRACTE VORMEN VAN DE EXPRESSIONIST.

GA DE UITDAGING AAN EN KOM DE '**ZOMER**' OP HET DOEK SCHILDEREN.

Kosten voor deze dag zijn € 45, exclusief materiaal of € 55 inclusief materiaal.

De lunch mag je zelf meenemen, maar als je deze liever verzorgd wilt hebben, zijn de kosten € 7,50 p.p.

Meer informatie over de mogelijkheden? Meedoen?

Bel: 038-337 6802 of 06-1554 3021, of marijke_snoek@hotmail.com

Atelier MAR-ART is gevestigd aan De Maat 33, 8265SX in Kampen

www.marijkesnoek.nl

Expositie - Lelystad

Kup 11

LELYSTAD. Onder de titel: 'DE VERBEELDING' exposeert het kunstenaarscollectief KUP 11 vanaf 20 juni haar bonte en fantasierijke werken in Tiny's Galery.

Het collectief dat altijd op een thema werkt is deze keer uitgegaan van de titel:

'De verbeelding' en daarmee willen 11 kunstenaars hun favoriete werken tonen met een eigen interpretatie van 'De verbeelding' en tegelijkertijd tot de verbeelding van het publiek spreken. Monica Maat vertelt: 'het collectief is o.a. opgericht om elkaar te inspireren en te versterken en ook deze expositie is daar weer een levendig voorbeeld van. Het aardige is dat ondanks het digitale tijdperk, de beeldtaal van kunstenaars op doek toch tot de verbeelding blijft spreken'. 'Door de verscheidenheid van stijlen kan iedereen denk ik wel wat van zijn gading vinden om met de verbeelding op de loop te gaan en er mee te spelen'.

Lies Resink toont de mens in vele verbeeldingen, zoals de mens die valt, evenwicht zoekt, een sprong in het diepe waagt, of er is voor de ander. Kitty van Dijk werkt met stoffen, wol, inkt en verf, om lichtinval, lucht of water te verbeelden. Door haar materiaalgebruik geeft zij het werk een andere dimensie.

Ook Marie-Therese van der Riet werkt met verschillende materialen waardoor er een subtiel samenspel ontstaat van kleur, licht en materiaal. Willy Fokke laat met haar eigen kleurenpallet beelden ontstaan waarbij zij probeert zich in situaties in te leven waarvan het bestaan onbewezen is. Rien Nijboer werkt naar een resultaat toe zonder dat hij daarbij een vooropgezet doel voor ogen heeft.

Anne Graalman geeft binnen haar fantasiewereld kleur en vorm aan haar gedachten met materialen zoals b.v. zand, schelpengruis lijm en klei. Zij doet dat deels herkenbaar en deels vervreemdend, waarbij de mens voor haar een onuitputtelijk onderwerp is. Marijke Kienhuis heeft het op de volgende wijze verwoord: 'Meer dan woorden kunnen zeg-

gen, kun je waarheid in beelden leggen, in vormen en lijnen, in kleuren en spel, waar woorden niet reiken, redt verbeelding het wel.

Opening door wethouder Sparreboom

'De Verbeelding' wordt geopend door wethouder Sparreboom op 20 juni om 16.00 uur in Tiny's Galery. Stationsplein 186 in Lelystad.

Iedereen is van harte uitgenodigd!

Openingstijden: do,vrij, zat, van 12.00 tot 15.00 uur.

Behalve werk in de Galery wordt ook de volledige etalageruimte van Tiny's Galery gevuld met bonte verbeeldingen van de kunstenaars van KUP 11.

Meer informatie: www.kup-11.nl

KUP 11 bestaat uit: Wil Fokke, Guda Boelens, Kitty van Dijk, Dorrieth Hillenbrink, Anne Graalman, Marie Thérèse van der Riet, Marijke Kienhuis, Rien Nijboer, Esam Alwasete, Lies Resink en Monica Maat.

Opening Ed Voigt

De opening van de expositie zal plaatsvinden door ingenieur Lely-kenner Ed Voigt op zaterdag 1 november om 16.00 uur, in galerie Loods 32, aan de Zeilweg 32. Iedereen is van harte welkom.

Daarnaast valt er muziek te beluisteren van accordeonist Magda Brouwer en gitarist Jan Rabs. Marijke Kienhuis heeft voor deze gelegenheid twee liederen geschreven die zij samen met Anne Graalman ten gehore

zal brengen.

De expositie is te bezichtigen van 1 t/m 23 november 2014.

Openingstijden: 1,2, 8,9,15,16,22,23, november van 14.00-17.00 uur.

Extra schrijfmiddag en lezing

Naast de expositie worden er twee extra zondagmiddagen georganiseerd.

Op zondag 9 november organiseert Kup 11 een schrijfmiddag van 14.00-17.00 uur in de expositieruimte Loods 32. Zeilweg 32, Lelystad. Iedereen, dichter of toekomstig dichter is van harte welkom om deel te nemen. De Dijkdichters zullen ook aanwezig zijn. De deelnemende kunstenaars hopen u met hun werk te inspireren aan de hand van de expositie 'Gewonnen en Ontgonnen'. Uitgangspunten daarbij zijn de elementen klei, water, zand en veen.

U kunt vrij experimenteren, waarbij het plezier, om dit met elkaar uit te wisselen, voorop staat.

Op zondag 23 november van 14.00-tot 16.00 uur wordt op uitnodiging van KUP 11 een lezing gehouden door ingenieur Lely-kenner Ed Voigt in Loods 32, Zeilweg 32, Lelystad. De titel van de lezing is: 'De levensreis van ingenieur Cornelis Lely'.

Cunst in de maand

door Jacqueline Visser - Westerbrink

Iedere maand bespreken we in CUNST een of meerdere kunstwerken die betrekking hebben op die maand en deze keer is dat juni

Dit schilderijtje van Jan van Goyen heeft een pendant met het paneel Winter. Een pendant is een gedeelte van een kunstwerk dat in samenhang met een ander werk is gemaakt, zoals twee portretten van een echtpaar, één schilderij van de man en één van de vrouw. De meteorologische zomer begint op het noordelijk halfrond op 1 juni.

Jan van Goyen (Leiden, 13 januari 1596 - 27 april 1656, Den Haag), Zomer, 1625.
Olieverf op paneel,
Drager 33.5 cm, Framelijst
43.6 x 44.3 x 4 cm.
Rijksmuseum, Amsterdam

Op weg naar een doopfeest op 5 juni 754 wordt de heilige Bonifatius bij Dokkum door rovers met zwaarden overvallen. Met zijn evangelieboek als schild, probeert hij zichzelf te redden, maar tevergeefs. Om die reden beeldt men hem af in bisschopsgewaad met mijter en in zijn hand een zwaard met een

doorboord evangelieboek. Deze prent van Bonifatius, aartsbisschop van Utrecht, maakt deel uit van een serie van Utrechtse prelaten (geestelijken met bijzondere bestuursmacht).

‘Anjerdag’ is ontstaan op de verjaardag van Prins Bernhard op 29 juni 1940. In die periode is Nederland bezet door de Duitsers en om daarover hun onvrede te uiten, dragen alle Nederlanders net als de Prins een anjer in hun knoopsgat. Ook worden er bloemen gelegd bij het Emma Monument. De anjer is nog steeds het beeld van het Prins Bernhard Cultuurfonds.

Anoniem, Vrouw uit Monnikendam, 1550-1574. Olieverf op paneel, 42 x 29 cm. Rijksmuseum, Amsterdam

De heilige Bonifatius, in of na 1826. Gravure op papier, 46.6 x 29.8 cm. Prentmaker: Cornelis Bloemaert II (Utrecht, ca 1603 – 28 september 1692, Rome). Naar schilderij van: Abraham Bloemaert. Uitgever: Cornelis Bloemaert (II). Rijksmuseum, Amsterdam

Zoals iedere maand eindigen we met het getijdenboek van de Gebroeders van Limburg in opdracht van Hertog Jean de Berry. Links zien we het dierenriemteken van het begin van de maand (tweeling)

en rechts dat van het einde (kreeft). Boeren en boerinnen zijn druk aan het werk op het land. Op de achtergrond zien we het Hôtel Nesle, de residentie van de hertog aan de Seine in Parijs, tegenover het Louvre.

Gebroeders Van Limburg (Nijmegen, ca. 1385/87 – 1416, Bourges), Barthélémy d’Eyck (ca. 1410 – 1476) of Jean Colombe (Bourges, ca. 1430 – 1493, Bourges), De maand juni uit het getijdenboek Les Très Riches Heures du Duc de Berry, 1411/12-1416, ca. 1440 en 1485/86. Kalfsperkament (vellum), 22.5 x 13.6 cm. Ms.65, fol. 6v. Musée Condé, Chantilly. Sterrenbeeld kreeft: 22 juni t/m 22 juli

Beroep: Schrijver

Jet van Vuuren

Jet van Vuuren (1956) is het pseudoniem van de Nederlandse thrillerschrijfster Hennie de Groot. Na een levenlang tekenen, schilderen, exposeren en haar werk als boekhandelaar debuteert Jet van Vuuren in 2011 met de thriller: 'Zomerdruk'. Sinds 2011 schrijft Jet van Vuuren (thrillers voor uitgeverij Karakter. Na het verschijnen van haar debuut 'Alle thrillers van Jet kenmerken zich door een ogenschijnlijke luchtigheid. Er vloeit weinig bloed en er wordt nauwelijks in geschoten. Het venijn zit in de alledaagsheid van de verhalen. Met haar vlotte en scherpe pen weet Jet doodgewone personages die stuk voor stuk een vriend, familielid of kennis van je kunnen zijn op een vileine manier tot leven te wekken. Hierdoor word je als lezer meteen in het verhaal gezogen.

Zaterdag 6 juni vanaf 15.00 uur beantwoordt Jet bij Boekhandel Stumpel Almere onder het genot van een goed glas wijn vragen van lezers en leest ze voor uit haar nieuwste, nog niet verschenen boek!

<http://www.stumpel.nl/activiteiten-stumpel>

Wil je kans maken op een gesigneerd en gratis exemplaar van een van de boeken van Jet, geef je dan op via jetvanvuuren@gmail.com en zorg dat je op donderdag 18 juni tussen 19.30 en 20.00 uur in De nieuwe bibliotheek Almere aanwezig bent.

<http://www.artisfun.nl/jetvanvuurennl>

Project: Biografische sprookjes - 25 juni 16.00 uur

Stichting De Zijderups

Het project Biografische Sprookjes is een project met ouderen en leerlingen van groep 7 van basisschool De Omnibus. Hein had ontmoetingen met bewoners van Archipel.

Zij spraken over het geleefde leven, lief en leed. Er waren steeds drie kinderen bij dat gesprek aanwezig, Zij tekenden een visueel verslag van het gesprek.

Na die gesprekken schreef Hein een sprookje over dat leven. Hij noemt deze vorm van literatuur

Biografische Sprookjes. De leerlingen tekenden bij deze sprookjes illustraties. De sprookjes en de tekeningen vormen samen de tentoonstelling. De sprookjes en tekeningen zijn ook in boekvorm verschenen. De boeken zijn te bestellen via stichting De Zijdrups. De bewoners hebben hun eigen sprookje ook voorgelezen in de klas. En ze kunnen ook worden uitgenodigd om voor te lezen op andere scholen. Deze tentoonstelling is het eerste deel van het project. 14 sprookjes. In juni 2016 vindt deel 2 plaats, de volgende 14 biografische sprookjes.

DE MUREN VAN ARCHIPEL
TENTOONSTELLINGEN EN PROJECTEN
 POËZIESTRAAT 360 1321 HZ ALMERE

Vanaf 25 juni t/m 25 september 2015

U bent van harte welkom bij de opening,
 donderdag 25 juni, om 16.00 uur

Biografische Sprookjes (1)

Hein Walter is zorgkunstenaar in Archipel. Met het zorgkunstenaarsschap loopt Archipel voorop. De zorgkunstenaar organiseert kunstprojecten met bewoners van binnen het zorgcentrum en mensen van buiten - hij is een schakel tussen de zorgwereld en de buitenwereld. Voor het project Biografische Sprookjes kreeg stichting De Zijderups subsidie van het VSBFonds, Fonds Sluyterman Van Loo en van Fonds RCOAK.

Annie Sijbrands, Gé van der Laan, Ad Arts, An Bokhorst, Marina Cremer, Jan Joosten, Gerrit Waqué, Ank van Groen, Cliff Miltiades, Duska Bebelman, Henny Bakker, Louise Gregoire, Peter Kniesmeijer en Toby Nieuwenhuisen

Expositie: Essenties 1

Het Dolhuys - Haarlem

VANAF 9 JUNI ZOMEREXPOSITIE: ESSENTIES 1

OUTSIDERKUNST IN HET DOLHUYS

Voor de nieuwe zomerexpositie 'Essenties 1' hebben we een selectie gemaakt van werken van zogenoemde 'Outsiderkunstenaars' uit heel Nederland. Deze kunstenaars hebben een psychische aandoening of verstandelijke beperking en uitten op unieke wijze hun dromen, angsten en fascinaties.

Daarnaast zijn er werken te zien van Willem van Genk: Nederlands bekendste Outsiderkunstenaar, en ontdekt u in de brieven van Van Gogh hoe hij het maken van kunst ervaaarde.

De werken schitteren in Het Dolhuys vanaf 9 juni tot en met medio september.

Ans van Berkum

Ans van Berkum is de gastcurator van Essenties 1. Van Berkum waardeert Outsiderkunst vanwege de authenticiteit. 'Outsiderkunstenaars hebben een volstrekt eigen handschrift en zijn niet bezig

met hoe ze zich van andere kunstenaars kunnen onderscheiden want ze zijn van zichzelf al anders' aldus Van Berkum. Zij maken kunst zoals onbevangen, fantasierijke kinderen dat kunnen.

Op de tentoonstelling hangen werken van verschillende ateliers, waaronder werken die zijn gemaakt op het atelier De Witte Olifant. Er hangen ook enkele werken die zijn gemaakt in het zorgatelier van zorgcentrum Archipel.

Voorafgaand, om 14.00 uur wordt er een symposium georganiseerd. De gespreksleiding is in handen van mw. Hedy d'Ancona, o.a. ambassadeur van 'Lang Leve Kunst'. Uitgenodigd zijn wethouders en beleidsmedewerkers met portefeuille WMO/participatie, psychiaters, wijkteamleden, cliënt-kunstenaars en alle belanghebbenden uit de kunstwereld.

www.hetdolhuys.nl/agenda/kwintes-symposium

Expositie: Symposion Gorinchem 2015 - 6 juni opening *400 kunstwerken in Gorkum*

Symposion
Gorinchem
2015

6 JUNI - 30 AUGUSTUS

SYMPOSION KUNST VAN DE STAD **GORINCHEM** STAD VAN DE KUNST **2015**

www.symposion2015.nl

UITNODIGING

Hierbij heb ik het genoegen u uit te nodigen voor de openingsdag van de grootse kunstmanifestatie Symposion Gorinchem 2015.

Ruim 170 kunstenaars, afkomstig uit alle provinciën van Nederland, tonen hier meer dan 400 kunstwerken op het gebied van de abstractgeometrisch- en constructivistische kunst.

Vanaf 13.00 uur bent u van harte welkom bij het Informatiecentrum van het Symposion op de Groenmarkt 8 in Gorinchem. Daar kunt u in het Symposion-magazine lezen waar alle locaties zich in de stad bevinden en deze bezoeken.

Graag tot de 6de juni!

Rob van den Broek, Sonja Rosing, Mariël Bisschops, Marisja van Weegberg, Kees de Kloet, Ingrid Slaa, Karin van der Molen en Jeroen Stok vertegenwoordigen Flevoland

Biografisch sprookje: Het volgende leven

Hein Walter

Bij het leven van Louise G.

Als een mens op het punt staat om geboren te worden, dan wordt die mens ondergedompeld in wonderlijk water, een bepaald soort vergeetwater; vanaf dat moment is het geheugen weer blanco. De rivier de Lethe noemden de Grieken dit water, de Rivier der Vergetelheid.

Voordat die onderdompeling plaatsvindt, heb je een aardig overzicht van al je geleefde levens en van al de levens die je nog moet gaan leven.

Louise stond bij dat water, zag haar eigen levens allemaal bij elkaar en werd overweldigd door de veelheid van wat ze nog moest doen. Er leek geen eind aan te komen. Moedeloosheid was het, wat ze voelde.

De begeleider die bij haar stond, voelde het en kreeg medelijden.

Louise, vroeg hij, wat zou je willen?

Ik zou willen dat ik verder was, antwoordde ze.

Je kunt niet verder zijn dan je bent en niets van wat moet komen, kan worden overgeslagen, kreeg ze als reactie.

Maar kan ik dan niet voor één keertje sneller?

De begeleider, zelden uit het veld geslagen, bleef stil.

Ze herhaalde de vraag, nu met meer overtuiging en hoop in haar stem: *Kan ik sneller?*

Begeleiders kunnen niet liegen en het antwoord kreeg ze in de vorm van een knikje.

Dan wil ik sneller, zei ze resoluut.

Ik wil de komende twee levens in één keer leven! Dan schiet het tenminste wat op.

Haar begeleider schrok enorm en probeerde haar op andere gedachten te brengen, maar dat lukte niet. Louise was vastbesloten. De begeleider zag de zwaarte van het leven dat ze zou leiden en hij de moeilijkheden. Maar hij zag ook een glimp van de mogelijkheden die door dit dubbele leven zouden ontstaan. Louise kon een

grote groei doormaken als het dubbele leven aankon.

Hij honoreerde haar wens.

Louise, je gaat een indrukwekkend leven tegemoet, een leven dat rijk is aan tegenstellingen, rijk aan ontmoetingen en rijk aan kansen. Je zult leven voor twee. De uitdaging ligt verscholen in de dualiteit. Je zult begrijpen en niet begrijpen, je zult geduld hebben en grote mate van ongeduld voelen, je zult bewust zijn en onbewust, je zult gelukkig zijn en ongelukkig.

En nadat hij deze raadselachtige woorden had uitgesproken, dompelde hij Louise in het wonderlijke water. Bij de aanraking van het water was ze alles vergeten.

Louise werd als vijfde van elf kinderen geboren in Geleen. In een gewoon gezin dat tegelijk een heel apart gezin was, met een vader die voor de buitenwereld een rechtschapen man was, maar die binnen de huiselijke muren de wetten van de liefde naast zich neerlegde, en met een moeder die het leven nam zoals het kwam, ook al was dat zwaar.

Louise was aan haar twee levens begonnen.

Haar vader was slager. Een normaal beroep, zou je denken. Maar het is niet normaal als het een man betreft die niet tegen bloed kan.

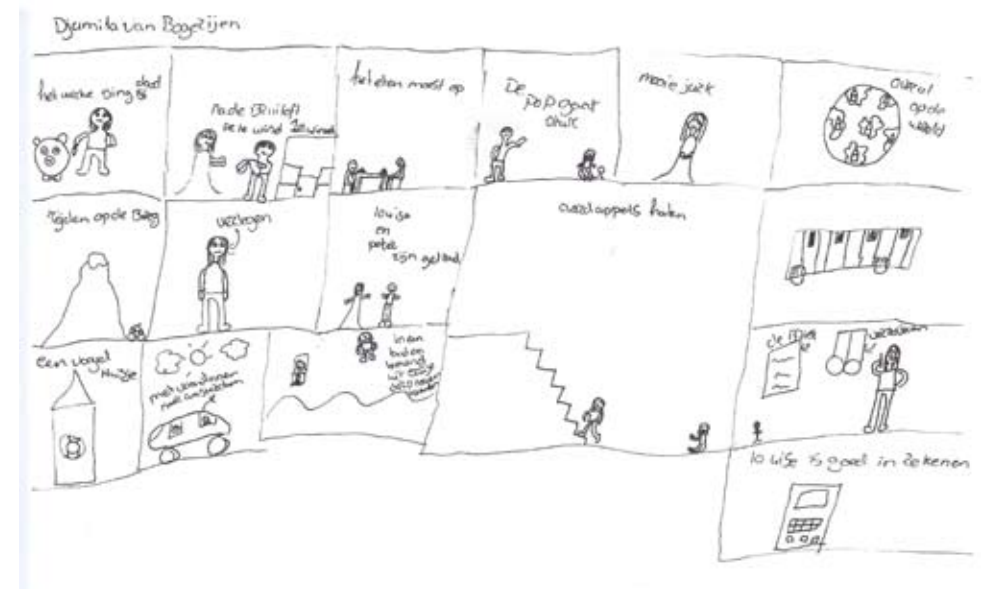
Alleen de zondagen waren verstilde dagen, dagen van schone nagels. Op maandagmorgen nam de geur van dode beesten weer bezit van het grote huis en die bleef daar hangen tot zaterdag. Het gebeurde ook wel eens dat het de knecht niet lukte om een varken dood te maken; dan bleef het beest nog lang in de herinnering van Louise doorgillen. De rest van de kinderen leek er geen last van te hebben. Niet van de geur en niet van het gegil.

Louise was als jong meisje een ziekelijk kind. Bloedarmoede, maagpijn, hoofdpijn. Haar ouders wilden haar sterker maken door haar vlees te laten eten, maar ze zat te kokhalzen en kreeg het zelden naar binnen. Stipt om kwart over twaalf stond de warme prak op tafel. Als Louise het vlees niet op kreeg, dan kreeg ze het 's middags na school opnieuw voorgeschoteld.

Moeder streek soms haar hand over haar hart en gaf het restje aan de kippen. De 400 kippen die ze hielden moesten immers ook eten. Vader mocht dat natuurlijk niet weten, want anders vielen er klappen. Die vielen er overigens toch wel. Hij wist altijd wel een reden te bedenken.

De huisarts wist niet wat er met Louise aan de hand was. Het ziektebeeld deed hem denken aan overspannenheid, maar ze was nog zo jong, dus dat leek hem onmogelijk. Als hij had geweten dat

Louise twee levens tegelijk leefde, dan had hij het misschien begrepen. Wie zou daar niet overspannen van raken? Maar niemand wist het. Louise zelf had trouwens ook geen idee welke opdracht ze op haar schouders had genomen. Zo gaat dat: zodra je geboren bent, ben je vergeten waarom je op aarde bent en ben je vergeten wat je wist toen je nog niet geboren was. Pas naarmate hun leven een aardig eind is gevorderd, krijgen sommige mensen een idee van hun levensdoel, maar de meeste mensen leven een leven lang in onwetendheid. Louise hoorde bij de weinige mensen die achter hun levensopdracht komen, maar dat duurde wel nog even!

Er waren echt heel veel tekenen dat Louise een dubbel leven leidde, een leven met buitengewoon veel toevalligheden, maar ze was zo druk bezig met het ervaren van al die bijzondere momenten dat ze geen afstand kon nemen en ook niet in de gaten had dat haar leven werkelijk ongewoon was. Een geval van door de bomen het bos niet kunnen zien.

Een dubbel leven is overigens niet alleen ingewikkeld voor degene die het leeft, ook voor de begeleiders. Die hebben heel wat af te regelen! Die hebben extreem veel ontmoetingen en zogenaamde toevalligheden voor te bereiden.

Zoals het toeval dat haar oudste broer werd doodgereden door een dronken automobilist en haar vader veertien maanden later

hetzelfde overkwam. Of het toeval dat Peter, haar man, een passie kreeg voor jagen op klein en groot wild. Ze moest daardoor geweten in haar huis dulden, en het villen en schoonmaken van die beesten. De herinneringen van de slagerij en dode beesten kwamen daardoor helemaal terug. Of dat haar vader haar verbood om pianoles te volgen omdat hij vond dat een meisje dat naar de huishoudschool ging daarvoor geen reden had, terwijl ze het talent wel degelijk had. Het sterkte haar doorzettingsvermogen. Zoals eigenlijk alles haar krachten en ambitie sterker deed worden. Wie een dubbel leven leidt, die wordt ongewoon sterk van geest, maar dat gaat natuurlijk niet vanzelf.

Een van de gevolgen van het dubbele leven was het feit dat ze maar één kind kreeg. Een zoon. Als ze de twee levens apart had geleefd, gewoon achter elkaar zoals bedoeld was, dan had ze een veelvoud gekregen, maar nu waren die karakters van die kinderen versmolten in één karakter – een geest die net zo sterk was als de hare. Een ander gevolg van het dubbele leven, was het verdriet dat ze kreeg te verwerken. Bij het geluk en de welvaart op haar pad hoorde vanzelf de andere kant van de medaille: verdriet en gemis. De dood van Peter, zorgzame en aimabele Bourgondiër, levensgenieter, buitenmens en avonturier, de man die haar zelfstandig maakte en in alles stimuleerde, was een zware opgave. Haar vader bleef een

minstens zo zware opgave, zelfs nog heel lang na zijn dood. Dat ze op haar 43ste jaar voor het eerst een cadeautje van hem kreeg, bleef ze onbegrijpelijk vinden. Als je echter begrijpt dat hij niet wist om te gaan met een dochter die twee levens tegelijk aan het leven was, dan krijg je misschien wat begrip over zijn onmogelijke taak.

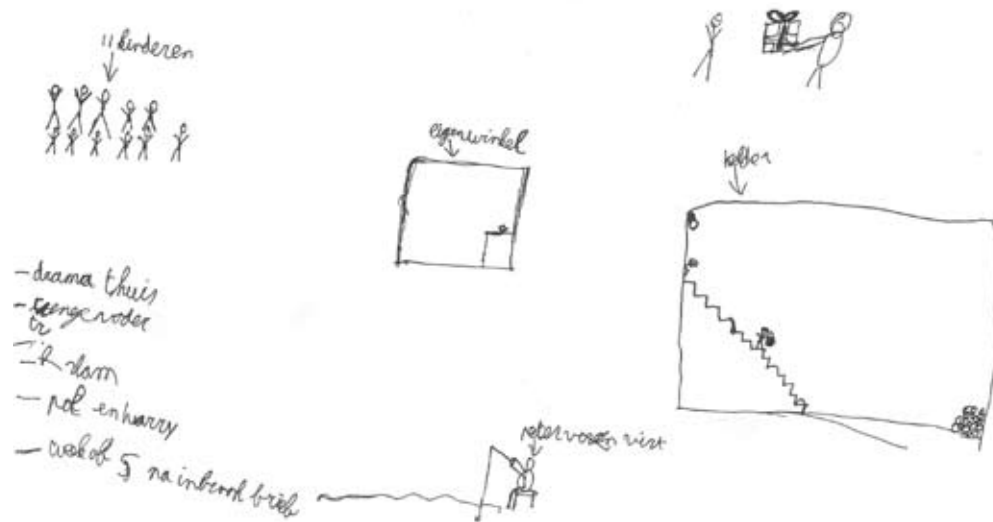
Er zijn talloze bijzondere toevalligheden geweest die op zijn minst opmerkelijk waren: een ontmoeting in Nigeria op een praktisch verlaten strand met een man uit haar geboortedorp, het weerzien met een verpleger in het VU ziekenhuis, die ze drie jaren eerder ontmoet hadden op een camping in Nieuw Zeeland, de toevalligheid van een bezoek op Peters sterfdag aan een tentoonstelling in de abdij pal tegenover het crematorium waar ze afscheid nam van Peter en in die abdij het weerzien met een oude vriend.

Louise heeft in haar leven ook talloze bijzondere dingen gedaan. Zoals de vele reizen die ze maakte, alleen of samen met Peter, het kunstenaarschap, de fietstocht naar Zuid Frankrijk met haar zoon, de makkelijke en natuurlijke manier om vriendschappen te sluiten, haar geduld en haar ongeduld samen hand in hand, haar Tai Chi, haar muzikaliteit.

Welke boodschap verborgen ging in al die toevalligheden en ervaringen? Daar kwam Louise pas laat achter. Ze vermoedde het al wel, maar toen er een sprookje over haar leven werd geschreven,

durfde ze het pas werkelijk uit te spreken. De boodschap was dat ze een bijzondere vrouw was, dat ze dat voor zichzelf zonder schaamte en hoogmoed mocht erkennen. Dat ze een bijzondere vrouw was en dat al haar levens, zowel de levens die ze had geleefd als de levens die ze nog te goed had, interessant waren en stuk voor stuk de moeite waard. Dat ze mocht genieten van het leven! Of ze nu veel meemaakte of dat ze alleen op de bank met een boek zat. Dat ze nu twee levens tegelijk leefde, een enorme uitdaging, eigenlijk onmenselijk ingewikkeld, maar dat ze met vlag en wimpel was geslaagd!

Hugo Winer

Biografische Sprookjes

In september 2014 begonnen we een nieuw project in Woon- en Zorgcentrum Archipel: Biografische Sprookjes (de werktitel was: Jonge sprookjes door oude mensen.)

Hein Walter gaat bij 28 ouderen op bezoek, steeds samen met drie leerlingen van basisschool De Omnibus, groep 7.

Het gesprek gaat over het leven van de oudere.

De kinderen tekenen de verhalen die ze horen.

Hein maakt van de levensverhalen sprookjes. De ouderen lezen hun eigen sprookje voor in de klas. Daarna maken de kinderen illustraties bij de sprookjes. Het geheel wordt geëxposeerd en er wordt van alle sprookjes een boek gemaakt met de illustraties van de kinderen erbij.

Het project maakt deel uit van een groot project, waarbij ook museumbezoeken en atelierbezoeken door ouderen op het programma staan, gesubsidieerd door Fonds Sluyterman Van Loo, het VSBFonds en Fonds RCOAK, onder de titel De Muren van Archipel. Op donderdag 25 juni is de opening van deel 1, de eerste 14 sprookjes. Zie elders in deze CUNST.

De ouderen lezen hun sprookjes ook voor in de klas. Echt een belevenis om de oude stemmen te horen vertellen in een muisstille klas.

Interesse voor een voordracht in de klas? Neem contact op met Hein Walter (heinwalter@tiscali.nl of 06 51924882)

Uit je tent - Rutten

In het weekend van 5-7 juni tijdens het Uit-je Tent Weekend aan het IJzerpad 17 in Rutten / muziek en kunst.

Rolina Nell is als professioneel beeldend kunstenaar werkzaam op een boerderij vlakbij Rutten. Ze is geboren en getogen in de Noord-oostpolder. Na het afronden van de Academie Minerva in Groningen verhuisde ze naar Rotterdam, waar ze een tijd gewoond en gewerkt heeft. Het atelier in Rotterdam werd echter te klein en de boerderij van haar ouders dreigde leeg te komen te staan. Sinds 2013 woont en werkt Rolina dan ook op de boerderij.

Rolina Nell maakt tevens onderdeel uit van kunstenaarsinitiatief id11, waarmee ze op de boerderij een Artist-in-Residence heeft voor (internationale) gastkunstenaars.

In oktober en november 2014 heeft Rolina zelf een Artist-in-Residence gedaan in Kristansand in Noorwegen. In diezelfde periode

woonden en werkten Pim van Halen en Mia van den Burg als gastkunstenaars op de boerderij in Rutten. Tijdens Uit-je Tent wordt het werk geëxposeerd dat tijdens deze Artist-in-Residence periode is gemaakt. Verder zullen de deelnemende kunstenaars hun werk toelichten tijdens de kunstenaarsgesprekken.

Ook is het werk van kunstenaar Oscar Prinsen te zien, dat een plek in de tuin aan het IJzerpad heeft gekregen. De werken die hij maakt met Het Instituut voor de Loslopende Mens met de titel De Zingever en In Heaven zijn tijdens Uit-je Tent te beleven.

Openingstijden tijdens Uit-je Tent

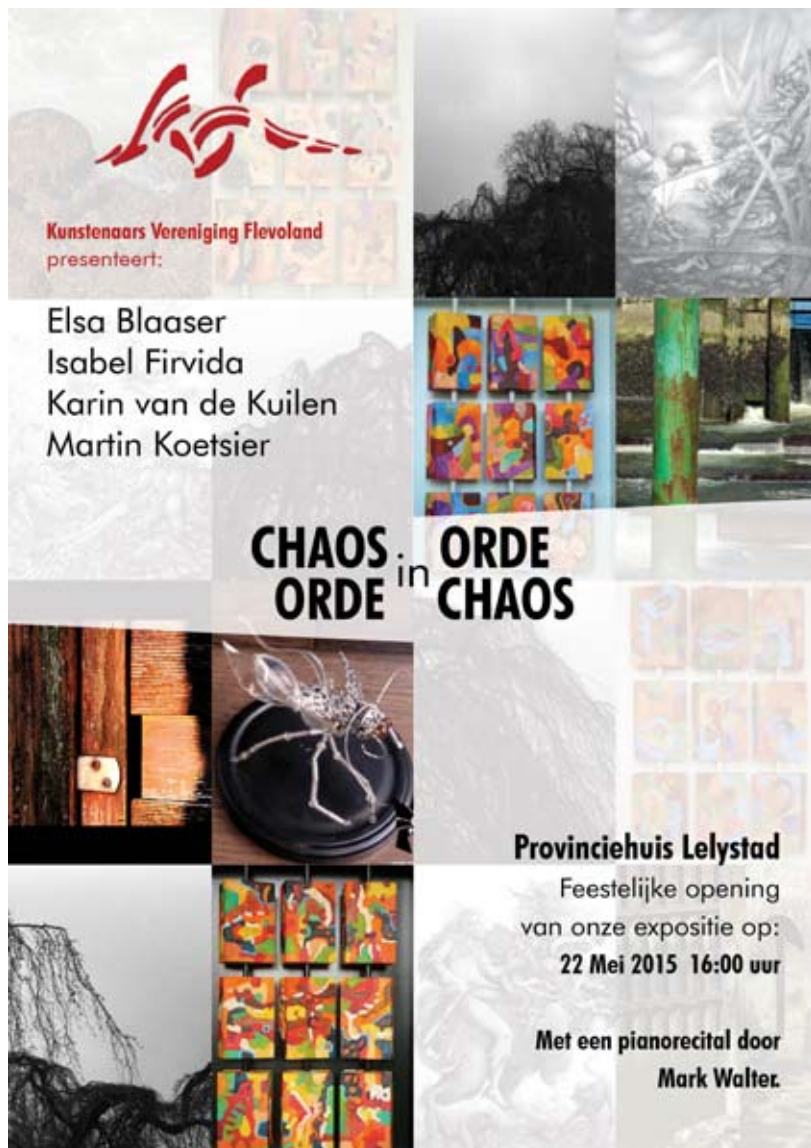
Bezoekers zijn dagelijks welkom van 11.00 – 17.00 uur. Op zondag 7 juni optreden van Close Up om 16.00 uur, met om 15.00 uur twee korte de presentaties van de gastkunstenaars.

Adres: IJzerpad 17, Rutten
 Entree: gratis
 Web: www.id11.nl

Expositie: KVF - Chaos in Orde, Orde in Chaos

De KVF in het Provinciehuis - fotoverslag

Kunstenaren Vereniging Flevoland
presenteert:

Elsa Blaaser
Isabel Firvida
Karin van de Kuilen
Martin Koetsier

CHAOS in ORDE
ORDE in CHAOS

Provinciehuis Lelystad
Feestelijke opening
van onze expositie op:
22 Mei 2015 16:00 uur
Met een pianorecital door
Mark Walter.

Twee fotografen,
een schilder en
een tekenaar -
samen exposeren
ze in het Provincie-
huis in Lelystad.

De titel van de
expositie is
Chaos in Orde,
Orde in Chaos.

Op vrijdagmiddag
22 mei
was de opening.

Na de openings-
rede speelde Mark
Walter een
pianorecital.

Isabel Firvida
De scheidinglijn tussen werkelijkheid en illusie is flinterdun. Ik observeer de natuur in al haar facetten en voortdurende orderlijke chaos. Zoekend naar de verwondering, vind ik achter die chaos de kracht van de eenvoud. Door precieze fotografische techniek, laat ik een moment uit de werkelijkheid op een andere manier zien. Mijn kijk op de wereld. Mijn realiteit.

Karin van de Kuilen
Gekigheid, duister en fantasieerijk, een wereld die op ontploffen staat en uit elkaar spat als het masker van rust af gaat. In een chaotische wereld op zoek naar balans tussen zwart/wit en kleur. Een natuurlijk spel van de chaos en de perfectionist.

Martin Koetsier
De dagelijkse realiteit dringt mij beelden op die ik in abstracte vorm op panelen en objecten weergeef in een stijl die ligt tussen geraffineerde eenvoud en georganiseerde chaos maar hoe ik het ook schilder ik gebruik altijd een maximum aan kleur, zonder kleur zou ik niet bestaan!

Elsa Blaaser
Waarom ik fotografeer? Omdat ik niet zonder kan. Als ik iets zie, moet ik stoppen en fotograferen en kan het niet uitstaan als dat niet mogelijk is. En ik kan mezelf wel voor mijn kop slaan als ik mijn camera niet bij me heb. Mijn camera is mijn partner, als ik aan het fotograferen ben voel ik me gelukkig.

De tentoonstelling is van
22 mei t/m 3 juli 2015 te zien
Feestelijke opening
vrijdag 22 mei om 16:00u
in het Provinciehuis te Lelystad

CHAOS in ORDE **ORDE in CHAOS**

Project - Natuurkunstpark - thema Waterland

KVF - Opening zaterdag 27 juni 14.00

Op zaterdag 27 juni is om 14.00 uur de opening van alweer de elfde editie van Natuurkunstpark. Dit keer is de ondertitel WATERLAND. Deze editie is bijzonder in de zin dat de werken niet op het land staan, maar op het water! Negen kunstwerken, negen waterwerken.

Vanzelfsprekend worden de werken weer ingeleid. Dit keer in de vorm van dialogen. *Water* en *Land* zijn in gesprek. Ze proberen aan de hand van de negen kunstwerken *De Mens* mijmerend en filosofierend te doorgronden.

Bij de opening zullen de dialogen ook hardop klinken. Gerard Poot en Hein Walter zullen Land en Water zijn.

Jacob van Olst

We verzamelen om 14.00 uur bij het bezoekerscentrum. Daar zal Jacob van Olst (voormalig directeur van Het Flevo-landschap en bij de laatste verkiezingen informateur bij de vorming van het dagelijks bestuur van de waterschappen) Natuurkunstpark openen.

De kunstroute zal blijven staan tot 1 november.

Op verschillende zondagen zijn de werken ook van dichtbij te bekijken! Er worden namelijk boottochtjes georganiseerd. Dan kunt u tegen een kleine vergoeding samen met een van de kunstenaars langs de werken varen.

Op woensdag 24 juni worden de werken opgebouwd. Dat zal een aardige attractie zijn. De duikers van duikersvereniging Aquavit zullen ons daarbij helpen.

Kunstenaars:

Marisja van Weegberg, Christian Wisse, Michel Bongertman, Els Franken, Ingrid Slaa, Anthea Simmonds, Gonny Geurts, Mariël Bisschops en Ninette Koning.

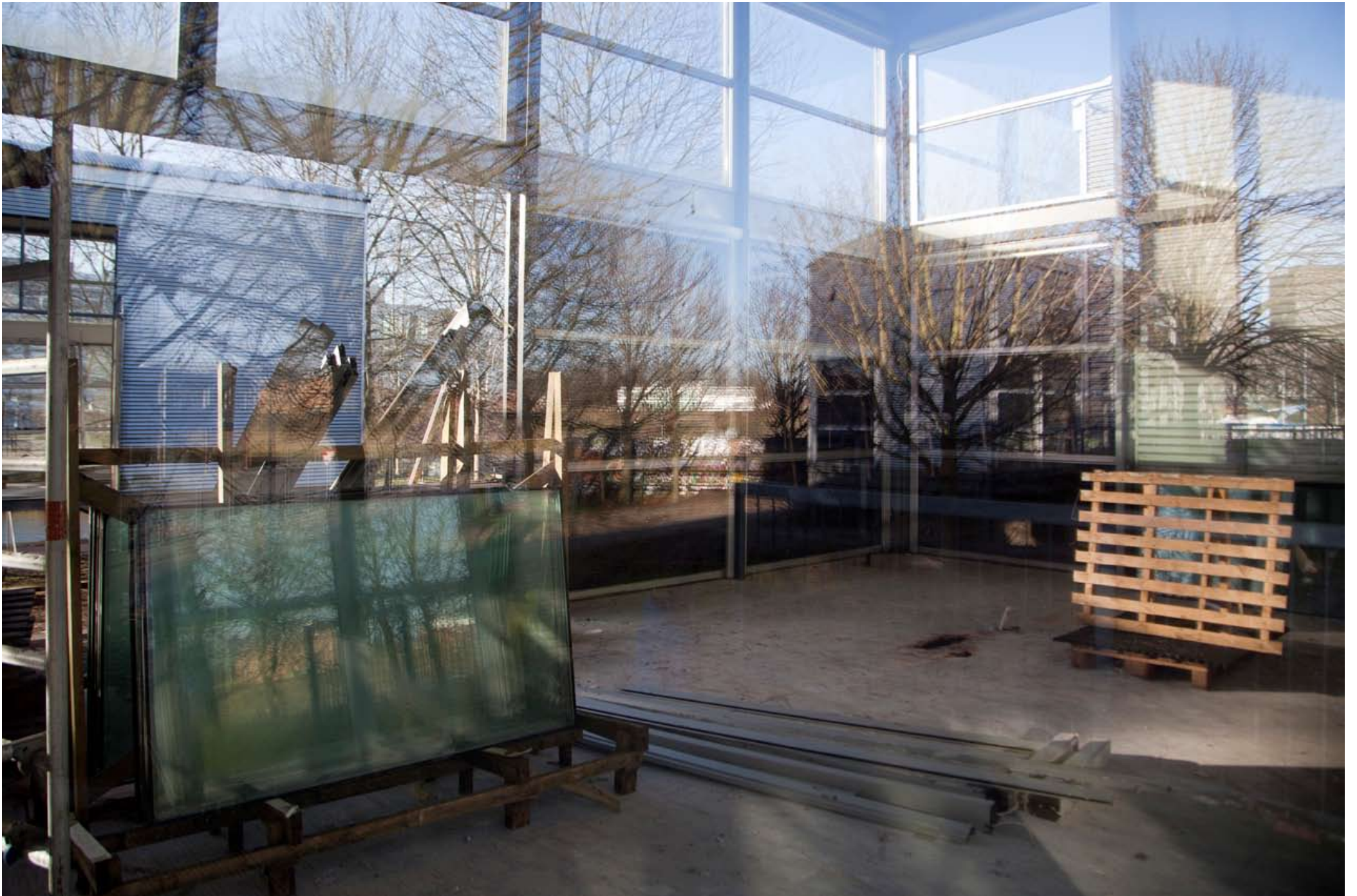
Teksten: Hein Walter

Kunst in de openbare ruimte

Alice Bunt - afbraak van Museum de Paviljoens

Museum de Paviljoens valt strikt genomen natuurlijk niet onder de openbare ruimte, want de kunst speelde zich binnen af - je kon er een kaartje voor kopen. Maar het gebouw was op zichzelf volgens velen wel een kunstwerk. Het gebouw is oorspronkelijk gebouwd door de Belgische architecten Paul Robbrecht en Hilde Daem als tijdelijke tentoonstellingsruimte voor de Documenta IX van 1992 in het Duitse Kassel. Twee jaar later zijn zij verplaatst naar Almere Stad, waar het paviljoenscomplex diende als tentoonstellingsruimte. De Museum de Paviljoens zou je dus als kunstwerk in de openbare ruimte kunnen benaderen (elk gebouw staat immers in de ruimte), maar om een plaats in deze rubriek te rechtvaardigen, is de functie van de Paviljoens belangrijker. De Paviljoens beheerde namelijk de collectie Almere, waarvan veel kunstwerken in de openbare ruimte staan. Wie de kunstwerken op dit moment beheert, eerlijk gezegd weet ik niet. In 2015 werden ze afgebroken, nadat in het jaar ervoor de subsidiekranen werden dichtgedraaid. Alice Bunt heeft de afbraak visueel vastgelegd. Voor het geheugen van Almere!

Project: Moving Power - 25/26/27 juni

Loods 32

MOVING POWER

Kunstproject over macht. Expositie, performance, geluidskunst, lezing, debat

Vrijdagavond 26, Zaterdagmiddag en avond 27, Zondagavond 28 juni 2015

#LOODS32

Schepenen 7

8232 DB Lelystad

Kunst, lezingen en debat.

Kunstproject rondom MACHT. Macht in tijden van transitie, participatie, crisis en overvloed.

Hoe klein groot wordt en groot klein.

Kan het systeem van macht werken?

Diverse groeperingen, kunstenaars en filosofen is gevraagd om mee te werken aan dit project. De vraag: Kan jij vanuit jouw expertise, jouw specifieke kennis ons wijzer maken over macht.

Moving Power!

Kennis uit of in Flevoland, zwerfend over de wereld en nu verzameld aan één tafel in het ontmantelde en door ons her opgetuigde gebouw van de macht, het Openbaar Ministerie in Lelystad, achter de rechtbank.

Vrijdag

19.30 u. Opening met performance van geluidskunstenaar Margriet Kicks-Ass.

20.00 u. Tegenlicht Meet-up à la Pakhuis de Zwijger Amsterdam met als thema 'Bankgeheimen' van Joris Luyendijk. Fragmenten uit de uitzending met discussie over het financiële en bancaire systeem, geld en moraliteit.

22.00 u. Margriet Kicks-Ass gaat los met The Soundcase. Na Berlijn nu Rooftop Lelystad.

Zaterdag

16.00 u. Opening expositie IrisB en Martine Bakker.
Inleiding kunst, macht, debat.

18.00 u. Power food en power drinks.

19.00 u. Lezingen en debat avond.
Met POWER vanuit de politiek, openbaar bestuur, filosofie, psychologie, en geschiedenis.

Sybe Schaap, Mikis de Winter, Arjanne Bredemeijer, Ton van Drielen zijn de inleiders voor een grenzeloze nadenk avond.

22.30 u. Verzachtende drankjes en geluiden.

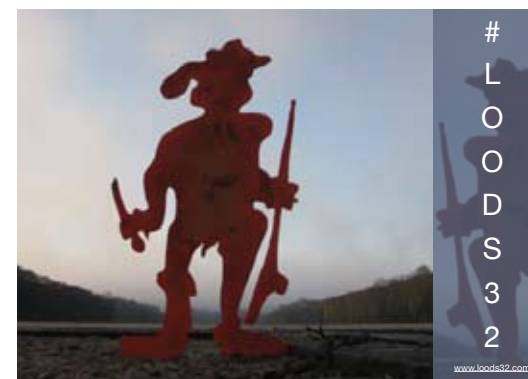
Zondag

17.00 u. Diner Pensant onder deskundige leiding over Moving Power, historie, heden en toekomst. Kosten € 27,50. Opgave voor zondag 28 juni.

Ticket weekendticket € 7,50
incl. consumptie.
Verkoop aan de zaal.

Mail: [graag opgeven via
info@loods32.com](mailto:graag opgeven via info@loods32.com)

Kijk voor het uitgebreide programma www.loods32.com of zie het [FB event](#).

L
O
O
D
S
3
2

www.loods32.com

L
O
O
D
S
3
2

www.loods32.com

L
O
O
D
S
3
2

www.loods32.com

CUNST 2015

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	LOODS 32 - LELYSTAD	www.loods32.com
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD	www.nieuwlanderfgoed.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
COLLAGE – ALMERE	www.collage-almere.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	DIJKDICHTERS	www.dijkdichters.info
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	UITGAST	www.uitgast.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	KUP 11 LELYSTAD	www.kup-11.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE	www.devoetnoot.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl	DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE BONTE HOND - ALMERE	www.bontehond.net	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.visavis.nl	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALMERE	www.hetblauwehuis.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
		KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
		FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
		DRONTEN IN BEELD	www.dronteninbeeld.nl
		Galerie ART nivo - ALMERE	www.artnivo.nl
		HET KUNSTHUIS – ALMERE	www.hetkunsthuis.nl
		GALERIE ALOSERY - ALMERE	www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
		AIS ART – ALMERE	www.ais-art.nl
		BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE -	www.kunstprojecten.nl
		DO GALLERY - ALMERE	www.dogallery.nl
		KUNSTUILEEN – LELYSTAD	www.kunstuitleen-flevoland.nl
		KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD	www.atelierdeveste.nl
		KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD	www.kunsthuiscalliope.nl
		HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD	www.hivaoa.nl
		GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN	www.aandeamstel.nl
SCHOUWBURG IN DRONTEN:	www.meerpaal.nl	KUNSTUILEEN – EMMELOORD	www.kunstuitleenemmeloord.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE:	www.schouwburgalmere.nl	GALERIE KIK – EMMELOORD	www.galeriekik.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD:	www.agora-lelystad.nl	GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL	www.galriedepaardenstal.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD:	www.theater-voorhuis.nl		

Cunst